

הַאֱלֹהִים הַרוּעָה אוֹתִי, מֵאֵי טַעֲמָא זְמַנָּא אַחֲרָא
הַאֱלֹהִים. אֵלָא רִזָּא עֲלָאָה אִיהוּ, וְהַכָּא
בְּרִיד לְהֵתוּא אַתְר, בְּרִזָּא דְאֱלֹהִים חַיִּים, מְקוֹרָא
דְּחַיִּי, דְּמַנִּיחַ נְפֻקִין בְּרַכָּאן. וּבְגִין דָּא אֲדַכֵּר גְּרַמִּיחַ
בְּהַאי אַתְר, וְאָמַר, הַאֱלֹהִים הַרוּעָה אוֹתִי, בְּגִין דְּכָל
בְּרַכָּאן דְּנִגְדִי מִמְקוֹרָא דְּחַיִּי, יַעֲקֹב נָטִיל לֹון. וּבִיּוֹן
דְּנָטִיל לֹון אִיהוּ, הַאי אַתְר נָטִיל בְּרַכָּאן, וְכָלָא
אִיהוּ תִלְיָא (נ"א בְּרַכּוּרָא) בְּדַבּוּרָא. וְעַל דָּא וַיְבָרֵךְ אֶת
יוֹסֵף פְּתִיב.

בְּגִין פְּדִי, בְּכָל אַתְר דְּבְרַכָּאן אֲצַטְרִיכוּ לְבְרַכָּא,
בְּעֵי קַדְשָׁא בְּרִיד הוּא לְאַתְבְּרַכָּא
בְּקַדְמִיתָא, וְלַבְּתַר אַתְבְּרַכּוּ אַחֲרֵינִין, וְאֵי קַדְשָׁא
בְּרִיד הוּא לָא אַתְבְּרִיד בְּקַדְמִיתָא, אֵינּוֹן בְּרַכָּאן
לָא (דף רכז ע"א) מִתְקַיִּימִין.

לשון הקודש

מְקוֹם זֶה לְקַח בְּרָכוֹת, וְהַכֵּל תְּלוּי וּבְזָרָו
בְּדַבּוּר, וְעַל זֶה וַיְבָרֵךְ אֶת יוֹסֵף פְּתוּב.
לְבַן בְּכָל מְקוֹם שְׁצַרִיד לְבָרֵךְ בְּרָכוֹת,
צַרִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַתְבָּרֵךְ
בְּהַתְחַלָּה, וְאַחַר כֵּן מִתְבָּרְכִים הָאַחֲרִים.
וְאִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לָא מִתְבָּרֵךְ
בְּהַתְחַלָּה, אוֹתָן בְּרָכוֹת לָא מִתְקַיִּמוֹת.

הַאֱלֹהִים הַרוּעָה אוֹתִי, מֵהַ טַעֲמִים פְּעַם
אַחֲרַת הַאֱלֹהִים? אֵלָא סוּד עֲלִיוֹן הוּא,
וְכָאן בְּרִיד אֶת אוֹתוֹ מְקוֹם בְּסוּד שֶׁל
אֱלֹהִים חַיִּים, מְקוֹר חַיִּים שְׁמַמְנוּ
יוֹצְאוֹת בְּרָכוֹת, וְלְבַן הַזְּבִיר עֲצָמוּ בְּמְקוֹם
הַזֶּה וְאָמַר הַאֱלֹהִים הַרוּעָה אוֹתִי, מִשּׁוּם
שְׁכָל הַבְּרָכוֹת שְׁשׁוּפְעוֹת מִמְקוֹר חַיִּים
יַעֲקֹב לְקַח אוֹתָו, וּבִיּוֹן שֶׁהוּא לְקַח אוֹתָו,

וְאִי תִימָא, הָא יַעֲקֹב דְּבִרְכִיָּה אַבוּתָּהּ, וְלֹא בְּרַכִּיָּה
 לְקֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּקֹדְמִיתָא. תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא
 דְּבִרְיָךְ יַצְחֵק לְיַעֲקֹב, לָא בְּרַכִּיָּה, עַד דְּבִרְיָךְ לְקֹדֶשׁא
 בְּרִיךְ הוּא בְּקֹדְמִיתָא. בֵּינָן דְּבִרְיָךְ לְקֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּקֹדְמִיתָא, בְּרַכִּיָּה לְיַעֲקֹב. מִנָּא לָן, דְּכִתִּיב (בראשית כו)
 וַיֹּאמֶר רְאֵה רִיחַ בְּנֵי כְרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בְּרַכּוּ ה'. הָכָא
 קַיִים בְּרַכָּה לְקֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּכִתִּיב, אֲשֶׁר בְּרַכּוּ
 ה', אֶתְבְּרַךְ בְּקִיּוּמָא דְּבִרְכָאן, וְלִבְתָּר כְּתִיב בְּתֵרִיָּה,
 וַיִּתֵּן לָךְ וְגו'. בֵּינָן דְּהָהוּא שְׂדֵה אֶתְקַיִים בְּקִיּוּמָא
 דְּבִרְכָאן, (ס"א בְּבִרְכּוּי, מִדְּ בְּרַכִּיָּה, וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים, דְּהָהוּא שְׂדֵה רִיחַ)
 דְּנִפְקֵי מִינֵיהּ בְּרַכָּאן, לְבְתָר דְּאִיְהוּ אֶתְקַיִים בְּבִרְכּוּי.

בְּגוּוּנָא דָּא בְּרִיךְ יַעֲקֹב בְּקֹדְמִיתָא לְקֹדֶשׁא בְּרִיךְ
 הוּא, וְלִבְתָּר בְּרִיךְ לְבְנוּי. תָּא חֲזִי, בְּצַפְרָא
 בְּעֵי בַר נֶשׁ לְאֶקְדָּמָא בְּרַכָּאן לְקֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא,

לשון הקודש

לְקֹדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂכֵתוּב אֲשֶׁר בְּרַכּוּ
 ה'. הַתְּבְּרַךְ בְּקִיּוּם הַבְּרֻכּוֹת, וְאַחַר כֵּן
 אֶתְרִי וַיִּתֵּן לָךְ וְגו'. בֵּינָן שְׂאוֹתוֹ שְׂדֵה
 הַתְּקַיִם בְּעֵמִידַת הַבְּרֻכּוֹת, וּבְבִרְכּוּתֵי. מִדְּ
 בְּרַכּוּ וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים, שְׂאוֹתוֹ שְׂדֵה סוּדוֹ
 שְׂיִצְאוּ מִמֶּנּוּ בְּרֻכּוֹת, אַחַר שְׂהוּא הַתְּקַיִם
 בְּבִרְכּוּתֵי.

כְּמוֹ זֶה בְּרַךְ יַעֲקֹב בְּתַחֲלָה אֶת הַקֹּדֶשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, וְאַחַר כֵּן בְּרַךְ אֶת בְּנָיָו. כֹּא

וְאִם תֹּאמַר, הֲרֵי יַעֲקֹב, שְׂבִרְךְ אוֹתוֹ
 אָבִיו וְלֹא בְּרַךְ אֶת הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּתַחֲלָה - כֹּא רְאֵה, בְּשַׁעֲהַ שְׂבִרְךְ
 יַצְחֵק אֶת יַעֲקֹב, לֹא בְּרַכּוּ עַד שְׂבִרְךְ אֶת
 הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַחֲלָה. בֵּינָן שְׂבִרְךְ
 אֶת הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַחֲלָה, הוּא
 בְּרַךְ אֶת יַעֲקֹב. מִנָּיִן לָנוּ? שְׂכֵתוּב (בראשית
 כו) וַיֹּאמֶר רְאֵה רִיחַ בְּנֵי כְרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר
 בְּרַכּוּ ה'. כֹּאן עוֹמְדַת בְּרַכָּה

וּלְבַתֵּר לְשֶׁאֵר בְּנֵי עֲלָמָא, וְהָא אוֹקִימָנָא דְכְּתִיב
בְּפִקֵּר יֹאכֵל עַד וְגו'.

וְהָא חַוִּי, כִּד בְּעָא יַעֲקֹב לְבָרְכָא לְאִינוּן בְּנֵי יוֹסֵף,
חָמָא בְּרוּחַ קְדָשָׁא דְזִמִּין לְנַפְקָא מֵאֲפָרִים
יִרְבְּעֵם בֶּן נִבְט. פְּתַח וְאָמַר, מִי אֵלֶּה. מִשְׁמַע (ס"א מ"א
שָׂנֵא) דְאָמַר בְּעִבּוּדָה דָּא דְסִטְרָא דְעִבּוּדָה זָרָה (שְׁמוֹת ל"ב)
אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל. אֵלָּא רֹזָא אִיהוּ, כֹּל אִינוּן סְטָרִין
דְּתַהוּא חַוִּיא בִּישָׂא, וּמִסְטָרָא דְתַהוּא רִיחַ מְסֻאָבָא
תַּהוּא חַוִּיא. וְאִית מָאן דְּרָכִיב עֲלֵיהּ, וְכִד מְזִדְוֹנָן,
אֶקְרוּן אֵלֶּה. וְאִינוּן מְזִדְמִנִּין בְּעֲלָמָא, בְּכֹל אִינוּן
סְטָרִין דְּלַהוּן.

וְרוּחַ דְּקוּדְשָׁא אֶקְרִי זֹאת, דְּאִיהוּ רֹזָא דְּכְּרִית,
רְשִׁימָא קְדִישָׁא דְּאֶשְׁתַּכַּח תְּדִיר בְּכַר נֶשׁ,
וְכֵן (שְׁמוֹת ט"ו) זֶה אֵלֵי וְאֶנְוְהוּ, (יִשְׁעִיָּה כ"ה) זֶה הוּ'. (ס"א הוּא

לשון הקודש

אלה אלהיך ישראל? אלא סוד הוא, כל
אותם הצדדים של אותו הנפש הרע,
ומצד אותה רוח סמאה אותו הנפש, ויש
מי שרוכב עליו, וכשמונדגים נקראים
אלה, והם מזדמנים בעולם בכל אותם
צדדים שלהם.

ורוח הקדש נקראת זאת, שהוא סוד
הברית, רשם הקדוש שנמצא תמיד

ראה, בפקר צריך אדם להקדים ברכות
לקדוש-ברוך-הוא, ואחר כך לשאר בני
העולם, והרי הקמנו בפקר יאכל עד וגו'.
ובא ראה, פשרצה יעקב לברך את
אותם בני יוסף, ראה ברוח הקדש
שעתיד לצאת מאפרים ירבעם בן נבט.
פתח ואמר מי אלה? משמע ופה שונה
שאמר בעבודה זו של צד עבודה זרה

אָבֵל אֱלֹוֹן, אֶקְרוּן אֶל־הָ, וְעַל דָּא כְּתִיב, אֱלֹהִים
אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל.

וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב, (ישעיה מט) גַּם אֱלֹהִים תִּשְׁכַּחְנָה, וְאֲנֹכִי
רָזָא דְזֹאת, לֹא אֶשְׁכַּחְךָ. וּכְתִיב, (איכה א) עַל
אֱלֹהִים אֲנִי בֹכֶינָה, דְּהָהוּא חֹבֵא גְרָמָא לֹוֹן לְמַבְכֵי כְּמָה
בְּכִיִּין. דְּכָר אַחַר עַל אֱלֹהִים אֲנִי, מָאִי טַעְמָא. בְּגִין
דְּאֶתְיִיחִיב רְשׁוֹ לְאַתֵּר דָּא לְשִׁלְטָאָה עַל יִשְׂרָאֵל,
וְלְחַרְבָּא בֵּי מַקְדָּשָׁא, וּבְגִין דְּאֶתְיִיחִיב לֹוֹן רְשׁוֹ
לְשִׁלְטָאָה, (ס"א כתיב, איכה א) עַל אֱלֹהִים אֲנִי בֹכֶינָה, רָזָא דְּמַלְכָּה דָּא סַטְרָא
דְּמַסְאָבָא דְּאֶתְיִיחִיב לֹוֹן רְשׁוֹ לְשִׁלְטָאָה) אֲנִי בֹכֶינָה, דָּא רוּחַ קְדָשָׁא
דְּאֶקְרִי אֲנִי.

וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב, (דברים כח) אֱלֹהִים דְּבָרֵי הַבְּרִית.
הָכִי הוּא וְדָאִי, דְּכָל אֱלֹוֹן לָא מִתְקַיְיֵמִי, אֶלָּא
מִנּוּ אֱלֹהִים, דְּתַמָּן כָּל לְוֹטִין שְׂרִיִין, כְּמָה דְּאוּקְיָמְנָא

לשון הקודש

הַטַּעַם? מַשׁוּם שְׁנַתְנָה רְשׁוֹת לְמַקּוּם זֶה
לְשִׁלְטַע עַל יִשְׂרָאֵל וְלְהַחְרִיב אֶת בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ, וּמַשׁוּם שְׁנַתְנָה לְהֵם רְשׁוֹת
לְשִׁלְטַע, וּכְתוּב עַל אֱלֹהִים אֲנִי בֹכֶינָה. סוּד הַדְּבָר
- זֶה עַד הַטַּמָּאָה שְׁנַתְנָה לְהֵם רְשׁוֹת לְשִׁלְטַע אֲנִי
בֹכֶינָה, זֶה רוּחַ הַקְּדָשׁ שְׁנַקְרָאת אֲנִי.
וְאֵם תֵּאמַר, הָרִי כְּתוּב (דברים כח) אֱלֹהִים
דְּבָרֵי הַבְּרִית - כֶּךָ זֶה בְּוֹדָאִי, שְׁכָל

כְּאָדָם. וְכֵן זֶה אֱלִי וְאֶנְהוּ - זֶה הוּא. וְהוּא
הוּא אָבֵל אֱלֹהִים נִקְרָאִים אֱלֹהִים, וְעַל זֶה
כְּתוּב (שמות לח) אֱלֹהִים אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל.
וְלִכְּזֵן כְּתוּב (ישעיה מט) גַּם אֱלֹהִים תִּשְׁכַּחְנָה,
וְאֲנֹכִי - סוּד שֶׁל זֹאת - לֹא אֶשְׁכַּחְךָ,
וּכְתוּב (איכה א) עַל אֱלֹהִים אֲנִי בֹכֶינָה,
שְׁאוֹתוֹ הַחֲטָא גְרָם לְהֵם לְבָבוֹת כְּמָה
בְּכִיִּוֹת. דְּכָר אַחַר עַל אֱלֹהִים אֲנִי - מָה

דַּאִיְהוּ אָרוּר. וּבְגִין דָּא אַקְדִּים וְאָמַר אֱלֹהִי, דְּקַיִמָא
לְמַאן דְּעֵבֵר דְּבְרֵי תַּבְרִית.

אֱלֹהִי הַמְצֹות אֲשֶׁר צִוָּה ה', (ויקרא כז) בְּגִין דְּכָל פְּקוּדָא
דְּאֻרֵייתָא לְאֶתְדַכָּא בַר נָשׁ, וְלֹא יִסְטִי
מֵאֲרָחָא דָּא, וְיִסְתַּמַּר מִתַּמָּן, וְיִתְפָּרֵשׁ מִנֵּיהּוּ. וְאִי
תִּימָא (בראשית ו) אֱלֹהִי תוֹלְדוֹת נַח. הָכִי הוּא וְדַאי, דְּהָא
נִפְק חָם, דַּאִיְהוּ אָבִי כְנַעַן, וּכְתִיב, (בראשית מט) אָרוּר
כְּנַעַן וְאִיְהוּ רֹזָא דָּא דְּאֱלֹהִי.

וְעַל דָּא (ס"א כ"ל הני התוכא סוספיתא דדהבא, ועל דא כתיב מי אלה, ישראל
כד עבדון עגלא) כְּתִיב וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִי אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל,
וְכָל הַנִּי הַתּוֹכָא סוֹסְפִיתָא דְדַהְבָּא. אֶהְרֹן קָרִיב
דְּהָבָא, דַּאִיְהוּ סַטְרָא דִּילִיָּה, דְּכָלִּיל אִיְהוּ בְּתוֹקְפָא
דְּאִשָּׁא, וְכֹלָא חַד, וְסַטְרָא דָּא דְּהָבָא וְאִשָּׁא. (ד"א ל"ג
לְאֶתְפַּקָּא) רוּחַ מְסֻאָבָא, דְּאֶשְׁתַּכַּח תְּדִיר בְּמַדְבָּרָא,

לשון הקודש

אֱלֹהִי תוֹלְדוֹת נַח - כִּד הוּא וְדַאי,
שְׁהַרֵּי יִצְאָ חָם, שְׁהוּא אָבִי כְנַעַן,
וְכְתוּב (שם ט) אָרוּר כְּנַעַן, וְהוּא סוּד זֶה
שֶׁל אֱלֹהִי.

וְלִכְּנֹן (וכל אלה התוך פסלת הזהב, ועל זה כתוב מי אלה,
ישראל באשר עשו את העגל) כְּתוּב וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִי
אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֱלֹהִי הַתּוֹךְ פְּסֻלַת
הַזֶּהָב. אֶהְרֹן הַקָּרִיב זֶהָב שְׁהוּא צַד שְׁלוֹ
שְׁכָלוֹל הוּא בְּחֻק הָאִשׁ, וְהַכֹּל אַחַד,

אֱלֹהִי לֹא מִתְקַיְמִים אֱלֹא מִתּוֹךְ אֱלֹהִי
שְׁשָׁם כָּל הַקְּלָלוֹת שְׁרוּיּוֹת, כְּמוֹ
שְׁבִאֲרֵנוּ שְׁהוּא אָרוּר, וְלִכְּנֹן הַקְּדִים
וְאָמַר אֱלֹהִי, שְׁעוּמַד לְמִי שְׁעוּבַר עַל
דְּבְרֵי תַּבְרִית.

אֱלֹהִי הַמְצֹות אֲשֶׁר צִוָּה ה' (ויקרא כז),
מִשּׁוּם שְׁכָל מַצְוֵה שֶׁל הַתּוֹרָה לְטַהַר
אֶת הָאָדָם, וְלֹא יִסְטֵה מִדְּרֹךְ זֶה, וְיִשְׁמַר
מִשָּׁם וְיִפְרַד מֵהֶם. וְאִם תֹּאמַר, (בראשית

אֲשַׁכַּח אֶתְּרַ בְּהֵיחֹא זְמַנָּא, לְאַתְקַפָּא בֵּיהּ.

וּמַחַ דְּהוּוּ יִשְׂרָאֵל דְּכִיּוּן מִתְּהוּא זוּהֶמָּא קְדָמָא
דְּאַטִּיל בְּעֵלְמָא, דְּגָרִים מוֹתָא לְעֵלְמָא, כַּד קָמוּ
עַל טוּרָא דְּסִינֵי, לְבַתָּר אֶהְדְּרוּ, וְגָרִים לֹא כְּמִלְקָדְמוֹן,
לְסַאבָּא לֹזֵן, וְלֹא תִתְקַפָּא עֲלֵיהוּ. וְגָרִים לֹזֵן מוֹתָא,
וְלִכְּל עֵלְמָא, לְדַרְיֵהוּן בְּתַרְיֵיהוּ. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים
פב) אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וְגו' אֲכֵן כְּאָדָם וְגו'.

וְעַל דָּא כַּד חָמָא יַעֲקֹב לִירְבֻעַם בֶּן נָבֵט דְּעַבְד
כּוֹכְבִים וּמְזֹלוֹת, וְאָמַר אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ, אֲזִדְעִזְעַ, וְאָמַר מִי אֵלֶּה.
כַּד בְּעָא לְבַתָּר לְבִרְכָא לֹזֵן, בְּרִיד
לִיה (ס"א לְשִׁבְיָתָא בְּקַדְמִיתָא, וְלְבַתָּר) בְּרִיד לֹזֵן לְבִנְוֵי. כִּיּוּן
דְּבְרִיד לְקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא בְּקַדְמִיתָא, לְבַתָּר מִתְּהוּא
אֶתְרַ דְּבְרִיד בְּקַדְמִיתָא, בְּרִיד לֹזֵן. הָדָא הוּא דְכַתִּיב

לשון הקודש

שְׁכַתוּב (תהלים פב) אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים
אַתֶּם וְגו', אֲכֵן כְּאָדָם וְגו'.

וְעַל זֶה, כְּשֶׁרָאָה יַעֲקֹב אֶת יְרֻבְעֵם בֶּן
נָבֵט שֶׁעוֹבֵד בְּכּוֹכָבִים וּמְזֹלוֹת וְאָמַר אֵלֶּה
אֱלֹהֵיךָ, הִזְדַּעֲזַע וְאָמַר מִי אֵלֶּה. כְּשֶׁרָאָה
אַחַר כֵּךְ לְבִרְכָם, בְּרִיד אֶת וְהַשְׁבִּינָה
בְּתַחֲלָה וְאַחַר כֵּךְ בְּרִיד וְאֵתוּ בְּנָיו. כִּיּוּן
שֶׁבְּרִיד אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַחֲלָה,
אַחַר כֵּךְ מֵאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁבְּרִיד בְּתַחֲלָה

יְצַד זֶה זֶהב וְאֵשׁ. וְלִהְיִבִיר וְרוּחַ טְמֵאָה
שְׁנַמְצָאֵת תְּמִיד בְּמִדְבָּר, מְצָאָה מְקוֹם
בְּאוֹתוֹ זְמַן לְהַחְזִיק בּוֹ.

וּמַחַ שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל טְהוּרִים מֵאוֹתָהּ
זִהְמָה רֵאשׁוּנָה שֶׁהִטִּיל בְּעוֹלָם, שְׁגָרַם
מֵוֹת לְעוֹלָם, כְּשֶׁעָמְדוּ עַל הַר סִינַי, אַחַר
כֵּךְ הִזְרוּ, וְגָרַם לָהֶם כְּמוֹ מִקְדָּם לְטֵמֵא
אוֹתָם וְלִהְתַּחַזֵּק עֲלֵיהֶם, וְגָרַם לָהֶם מֵוֹת
וְלִכְּל הָעוֹלָם לְדוּרוֹתֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם. זֶהוּ

הַמְּלֹאךְ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע וְגו'.

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה לח) וַיִּסַּב תְּזַקְיָהוּ פָּנָיו
 אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֵל ה'. הָא אוּקְמוּתָ, דְלֹא
 לְעִלְי בַר נָשׁ אֶלָּא סְמוּךְ לְכוּתְלָא, וְלֹא יְהִי מַלְאָה
 חֲצִיץ בֵּינֵיהּ לְבֵין כּוּתְלָא. דְכְּתִיב וַיִּסַּב תְּזַקְיָהוּ פָּנָיו
 אֶל הַקִּיר. מָאִי שְׁנָא בְּבִלְהוּ דְעִלְי צְלוּתָא, דְלֹא כְּתִיב
 בְּהוּ וַיִּסַּב פָּנָיו אֶל הַקִּיר, דְהָא דִּי לִיה דְיִימָא וַיִּתְפַּלֵּל
 אֵל ה', דְהָא מָאֵן דְמַעְלִי צְלוּתָא, אִיהוּ כּוּוֹן דְעֵתִיָּה
 כְּדַקָּא יְאוּת, דְהָא כְּתִיב בְּמִשְׁהָ, (במדבר יא) וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה
 אֵל ה'. (שמות יא) וַיִּצַּעַק מֹשֶׁה אֵל ה' וְלֹא כְּתִיב (דף רכז
 ע"ב) וַיִּסַּב פָּנָיו. הָכָא בְּחֻזְקֵיהּ, מָאִי טַעְמָא וַיִּסַּב חֻזְקֵיהּ
 פָּנָיו אֶל הַקִּיר, וְלִבְתַּר וַיִּתְפַּלֵּל.

**אֶלָּא רְזָא דְמַלְאָה אִיהוּ, דְתַנִּינָן, חֻזְקֵיהּ בְּהֵתוּא
 זְמַנָּא לָא הוּהּ נָסִיב, וְלֹא הוּהּ לִיה אֲנִתּוּ,**

לשון הקודש

הַקִּיר? שְׁהַרִי דִּי לוּ לומר וַיִּתְפַּלֵּל אֵל
 ה', שְׁהַרִי מִי שְׁמֵתְפַלֵּל תְּפִלָּה, הוּא
 מְכוּן דְעֵתוּ כְּרֵאוּי, שְׁהַרִי כְּתוּב בְּמִשְׁהָ
 (במדבר כב) וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אֵל ה', וַיִּצַּעַק
 מֹשֶׁה אֵל ה', וְלֹא כְּתוּב וַיִּסַּב פָּנָיו. כָּאֵן
 בְּחֻזְקֵיהּ מָה טַעְמָא וַיִּסַּב חֻזְקֵיהּ פָּנָיו
 אֵל הַקִּיר וְאַחַר כֵּךְ וַיִּתְפַּלֵּל?

אֶלָּא סוּד הַדְּבָר הוּא, שְׁשָׁנִינוּ חֻזְקֵיהּ
 בְּאוּתוּ זְמַן לָא הָיָה נָשׁוּי, וְלֹא הָיָה לוּ

כְּרֵךְ אוּתָם. זְהוּ שְׁכְּתוּב הַמְּלֹאךְ הַגּוֹאֵל
 אוֹתִי מִכָּל רָע וְגו'.

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה לח) וַיִּסַּב
 חֻזְקֵיהּ פָּנָיו אֵל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֵל ה'.
 הַרִי פְּרִשׁוּתָ שְׁלֵא יִתְפַּלֵּל אָדָם רַק סְמוּךְ
 לְכַתְל, וְלֹא יְהִיָּה דְבַר חוּצִין בֵּינּוּ לְבֵין
 הַכַּתְל, שְׁכְּתוּב וַיִּסַּב חֻזְקֵיהּ פָּנָיו אֵל
 הַקִּיר. מָה שׁוּנָה בְּכֻלָּם שְׁהִתְפַּלְלוּ
 תְּפִלָּה, שְׁלֵא כְּתוּב בְּהֵם וַיִּסַּב פָּנָיו אֵל

וְלֹא אוֹלִיד בְּנִין, מִה כְּתִיב, (ישעיה לח) וַיֵּבֵא אֱלֹהֵי וְגו' כִּי מִת אֶתְּה וְלֹא תַחֲיָה, וְתַנִּינֵן כִּי מִת אֶתְּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא תַחֲיָה בְּעוֹלָם הַבָּא. מָאֵי טַעְמָא, בְּגִין דְּלֹא אוֹלִיד בְּנִין.

דְּכָל מָאן דְּלֹא אֲשַׁתְּדַל לְאוֹלָדָא בְּנִין בְּהַאי עֲלָמָא, לֹא מִתְקַיִים בְּעֲלָמָא דְאַתִּי, וְלֹא יְהִי לִיה חוֹלְקָא בְּהַהוּא עֲלָמָא. וְאִתְּרַבַּת נְשַׁמְתִּיה בְּעֲלָמָא (דְּאַתִּי), וְלֹא אֲשַׁבַּחַת נִיחָא בְּאַתְר דְּעֲלָמָא. וְדָא הוּא עוֹנָשָׁא דְכְּתִיב בְּאוֹרֵייתָא, (ויקרא כ) עֲרִירִים יָמוּתוּ, וּמִתְרַגְּמִינֵן בְּלֹא וְלֹד. בְּגִין דְּמָאן דְּאִיהוּ בְּלֹא וְלֹד, כִּד אָזִיל בְּהַהוּא עֲלָמָא, מִית הוּא תַמְן. מִית בְּעֲלָמָא דִּין, וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי. וְעַל דָּא כְּתִיב כִּי מִת אֶתְּה וְלֹא תַחֲיָה.

וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְשְׁכִינְתָּא לֹא שְׂרִיָּא עֲלוֹי כָּלֵל,

לשון הקודש

מוצאת מנוחה במקום בעולם, וזהו הענין שכתוב בתורה (ויקרא כ) ערירים ימותו, ומתרגמים בלא ולד, משום שמי שהוא בלי ולד, בשחולף לאותו העולם מת הוא שם, מת בעולם הזה ובעולם הבא, ולכן כתוב כי מת אתה ולא תחיה.

ולא עוד, אלא ששכינה לא שורה עליו כלל, אז כתוב ויסב חזקיהו פניו אל

אשה ולא הוליד בנים, מה כתוב? ויבא אליו וגו' כי מת אתה ולא תחיה. ושינינו, כי מת אתה – בעולם הזה, ולא תחיה – בעולם הבא. מה הטעם? משום שלא הוליד בנים.

שכל מי שלא משתדל להוליד בנים בעולם הזה, לא מתקיים בעולם הבא, ולא יהיה לו חלק באותו העולם, ומתגרשת נשמתו בעולם הבא, ולא

בְּדִין כְּתִיב וַיִּסַּב חֲזָקֶיהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר. אוֹלִיפְנָא
דְּשׁוּי רַעִיוֹנוּי, וּכְוֹזן אַנְפוּחֵי לְמִיסַב אֶתְתָּא, בְּגִין
דְּתַשְׁרֵי עֲלוּי שְׂכִינְתָּא, רָזָא דְקִיר.

וּבְגִין כְּדִן כְּתִיב לְבַתֵּר, וַיִּתְפַּלֵּל אֶל ה', מִפְּאֵן
אוֹלִיפְנָא, דְּמֵאן דְּאִית בֵּיה חוּבָא, וּבְעֵי
לְמַבְעֵי רַחֲמֵי עֲלוּי, יַבְוִין אַנְפוּי וְרַעִיוֹנוּי, לְאַתְקַנָּא
גְרַמִּיה מִתְהוּא חוּבָא, וּלְבַתֵּר יַבְעֵי צְלוּתָא. כְּמָה דְאֵת
אָמַר, (איכה ג) נַחֲפָשָׁה דְרַבִּינוּ וְנַחֲקוּרָה בְּקַדְמוּתָא,
וּלְבַתֵּר וְנִשׁוּבָה. אוֹף הָבֵא, בִּין דִּידַע חֲזָקֶיהוּ חוּבִיה,
מֵה כְּתִיב וַיִּסַּב חֲזָקֶיהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר, שׁוּי אַנְפוּי
לְאַתְקַנָּא לְגַבֵּי שְׂכִינְתָּא, דְּהָא לְגַבֵּי אֶתֵר דָּא חֵב.

בְּגִין דְּשְׂכִינְתָּא כָּל נוֹקְבֵי דְעֵלְמָא קִיּוּמִין בְּסַתְרָהָא.
מָאן דְּאִית לִיה נוֹקְבָא, שְׂרִיא אִיהִי לְגַבִּיה,
וּמֵאן דְּלִית לִיה, לָא שְׂרִיא לְגַבִּיה. וְעַל דָּא אֶתְקִין

לשון הקודש

דְּרַבִּינוּ וְנַחֲקוּרָה - בַּתְחִלָּה, וְאַחַר כֵּן -
וְנִשׁוּבָה. גַּם כֵּאן, בִּין שִׂידַע חֲזָקָה
חֲטָאוּ, מַה כְּתוּב? וַיִּסַּב חֲזָקֶיהוּ פָּנָיו אֶל
הַקִּיר. שָׁם פָּנָיו לְתַקֵּן אֶל הַשְּׂכִינָה, שְׁתַּרֵּי
אֶל הַמְּקוֹם הַזֶּה חֲטָא.

מִשׁוּם שֶׁהַשְּׂכִינָה, כָּל נִקְבוֹת הָעוֹלָם
עוֹמְדוֹת בְּצַדָּה. מִי שִׁישׁ לוֹ נִקְבָה, שׁוֹרָה
הִיא עֲלוּי. וּמִי שֶׁאֵין לוֹ, לָא שׁוֹרָה עֲלוּי.

הַקִּיר. לְמַדְנֵנו שְׁשָׁם רַעִיוֹנוֹתֵינוּ וְכוּן אֶת
פָּנָיו לְשֵׁאת אִשָּׁה, כְּדִי שֶׁתְּשַׁרְה עֲלוּי
הַשְּׂכִינָה, סוּד שֶׁל הַקִּיר.

וְלָכֵן כְּתוּב אַחַר כֵּן וַיִּתְפַּלֵּל אֶל ה'.
מִפְּאֵן לְמַדְנֵנו, שְׁמִי שִׁישׁ בּוֹ חֲטָא וְצַרִּיד
לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עֲלוּי, וְכוּן פָּנָיו וְרַעִיוֹנוֹתֵינוּ
לְתַקֵּן עֲצָמוֹ מֵאוֹתוֹ חֲטָא, וְאַחַר כֵּן יַבְקֵשׁ
לְהַתְפַּלֵּל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (איכה ג) נַחֲפָשָׁה

גְרַמְיָה לְגַבְהָ לְאֶתְקַנָּא, וְשׂוּי עֲלֵיהּ לְאֶתְנַסְבָּא, וּלְבַתֵּר
וְיִתְפַּלֵּל אֵל יי.

קִיר, דָּא הוּא אָדוֹן כָּל הָאָרֶץ, וְדָא שְׂכִינְתָּא, כְּמָה
דְּאֵת אָמַר, (יהושע ג) הִנֵּה אָרוֹן הַבְּרִית אָדוֹן כָּל
הָאָרֶץ. קִיר, כְּמָה דְאֵת אָמַר, (ישעיה כב) מְקַרְקַר קִיר
וְשׁוּע. קַרְקוּרָא וְנִהִימָא דְקִיר, דְּאִיהוּ אָדוֹן, פִּד
אֶתְחָרִיב בֵּי מְקַדְשָׁא, כְּמָה דְאֵת אָמַר, (ירמיה לא) רָחַל
מִבְּכָה עַל בְּנֵיהּ, וְהָא אֲוִקִימָנָא. וּבְגִין כֵּךְ וַיִּסַּב
חֲזָקִיהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר.

תָּא חֲזִי, בְּעֲלוּתָא מַה כְּתִיב, (ישעיה לח) אָנָּא יי זְכָר נָא
אֶת אֲשֶׁר הִתְחַלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ, רָמֹז הַכָּא, וְנָטַר
בְּרִית קַדִּישָׁא, וְלֹא סָאִיב לִיהּ, וְנָטַר לִיהּ כְּדָקָא יְאוּת.
כְּתִיב הַכָּא הִתְחַלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ, וּכְתִיב הַתָּם (בראשית יז)
הִתְחַלַּךְ לְפָנַי וְהָיָה תָמִים וְאֶתְנָה בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶיךָ,

לשון הקודש

מִבְּכָה עַל בְּנֵיהּ, וְהָרִי בְּאֶרְנֹו. וְלִכְּן וַיִּסַּב
חֲזָקִיהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר.

בֵּא רְאָה, בְּתַפְלָה מַה כְּתוּב? אָנָּה ה' זְכָר נָא
אֶת אֲשֶׁר הִתְחַלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ. רָמֹז כֵּן שְׁמַר
בְּרִית הַקְּדֵשׁ וְלֹא טָמֵא אוֹתוֹ, וְשָׁמַר אוֹתוֹ כְּרֵאוּי. כְּתוּב כֵּן
הִתְחַלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ, וּכְתוּב שָׁם (בראשית יז)
הִתְחַלַּךְ לְפָנַי וְהָיָה תָמִים וְאֶתְנָה בְּרִיתִי

וְעַל זֶה תִּקְוֶן עֲצָמוֹ אֵלֶיהָ לְתַקְוֶן, וְקַבֵּל עָלָיו
לְהַנְשֵׂא, וְאַחַר כֵּךְ וַיִּתְפַּלֵּל אֵל ה'.

קִיר – זֶהוּ אָדוֹן כָּל הָאָרֶץ, וְזוֹ הַשְּׂכִינְתָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (יהושע ג) הִנֵּה אָרוֹן הַבְּרִית
אָדוֹן כָּל הָאָרֶץ. קִיר – כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה
כב) מְקַרְקַר קִיר וְשׁוּע, קַרְקוּר וְנִהִימַת
הַקִּיר שֶׁהוּא אָדוֹן, כְּשֶׁנֶּחָרַב בֵּית
הַמְּקֹדֵשׁ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ירמיה לא) רָחַל

וְנָטַר בְּרִית קְדִישָׁא כְּדָקָא יְאוּת. בְּאַמַּת וּבְלֵב שְׁלָם,
 דְּאַתְּפִינֵן בְּכָל אֵינֵן רֵזִי מְהִימְנוּתָא דְכְּלִילָן בְּאַמַּת.
 וְהַטּוֹב בְּעֵינֵיךָ עֲשִׂיתִי, דְּסַמְךָ גְּאוּלָּה לְתַפְלָה, וְהָא
 אוֹקִימְנָא. וְהָא אוֹקִימוּהָ חֲבַרְיָא, דְּאַתְּפִינֵן
 לִיחְדָּא יְחוּדָא כְּדָקָא יְאוּת. וּבְגִין כְּדִי, וַיִּבְךְּ חֲזַקִּיהוּ
 בְּכִי גָדוֹל, דְּלִית תְּרַעָא דְקִימָא קַמִּי דְמַעִין. גְּאוּלָּה,
 דָּא הוּא מְלָאךְ הַגּוֹאֵל, דְּדָא אוּחוּ דְאַשְׁתַּבַּח בְּכָל
 פְּרוּקָא דְעֵלְמָא, וְהָא אוֹקִימְנָא.

הַמְּלָאךְ הַגּוֹאֵל אוּתִי מִכָּל רַע. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר,
 פִּינֵן דְּבַרְיָךְ יַעֲקֹב וְאַתְּפִינֵן מִתְּתָא לְעֵילָא,
 כְּדִין אֲמַשִּׁיךְ מַעִילָא לְתַתָּא, דְּכַתִּיב הָאֱלֹהִים הֲרוּעָה
 אוּתִי, פִּינֵן דְּאוּחוּ נְטִיל, יְהִיב בְּרַכָּאן לְהֵאֵי אַתְר, פִּינֵן
 דְּאַמְטִי בְּרַכָּאן לְהֵאֵי אַתְר, כְּדִין פְּתַח וְאָמַר הַמְּלָאךְ
 הַגּוֹאֵל וְגו'.

לשון הקודש

והרי בארנו.

הַמְּלָאךְ הַגּוֹאֵל אוּתִי מִכָּל רַע. רַבִּי אֶלְעָזָר
 אָמַר, פִּינֵן שְׁבַרְךָ יַעֲקֹב וְהַתְּפִינֵן מִלְּמַטָּה
 לְמַעְלָה, אִזּוּ הַמְּשִׁיךְ מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה,
 שְׂכַתוֹב הָאֱלֹהִים הֲרוּעָה אוּתִי. פִּינֵן שְׁהוּא
 לְקַח, נְתַן בְּרַכּוֹת לְמַקּוֹם זֶה. פִּינֵן שְׁהִגִּיעַ
 אֶת הַבְּרַכּוֹת לְמַקּוֹם הַזֶּה, אִזּוּ פְּתַח וְאָמַר
 הַמְּלָאךְ הַגּוֹאֵל וְכו'.

פִּינֵן וּבִינֵיךָ, שְׁשֹׁמֵר בְּרִית הַקֶּדֶשׁ כְּרֵאוּי,
 בְּאַמַּת וּבְלֵב שְׁלָם, שְׁהַתְּפִינֵן בְּכָל אוּתֵם
 סוּדוֹת הָאֲמוּנָה שְׁכִלּוּלִים בְּאַמַּת.

וְהַטּוֹב בְּעֵינֵיךָ עֲשִׂיתִי, שְׁסַמְךָ גְּאוּלָּה
 לְתַפְלָה, וְהָרִי בְּאַרְנֹנִי. וְהִנֵּה פְּרִשׁוּהָ
 הַחֲבַרְיִים, שְׁהַתְּפִינֵן לִיחְדָּא יְחוּדָא כְּרֵאוּי,
 וְלָכֵן וַיִּבְךְּ חֲזַקִּיהוּ בְּכִי גָדוֹל, שְׁאִין שְׁעַר
 שְׁעוּמַד לְפָנֵי דְמַעוֹת. גְּאוּלָּה – זֶה הַמְּלָאךְ
 הַגּוֹאֵל, שְׁזֵהוּ נִמְצָא בְּכָל גְּאוּלָּה שְׁבַעוּלָם,

פְּתַח וְאָמַר, (מלכים א' ח) **בְּיַד הַכְּרוּבִים פּוֹרְשִׁים כְּנָפִים**
אֶל מְקוֹם הָאָרוֹן וְגו'. תָּא חַזִּי, כְּרוּבִים בְּאֵת
 וּבְנִיפָא הוּוּ קַיְיִמִי, תְּלַת זְמַנִּין בְּיוֹמָא הוּוּ פְּרִשִׁי
 גְּדַפְיָהוֹן, וְסַכְכִי עַל אֲרוֹנָא לְתַתָּא, דְּכַתִּיב פּוֹרְשִׁי
 כְּנָפִים, פְּרוּשִׁי לָא פְּתִיב, אֶלָּא פּוֹרְשִׁי.

וְתָא חַזִּי, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבִיד לְתַתָּא כְּגוֹזְנָא
 דְּלַעִילָא, כְּרוּבִים, דְּיוֹקְנָא דְּלַהוֹן כְּחִיזוּ רַבִּין,
 וְקַיְיִמִין תְּחוֹת הַאי אַתְר, מִיִּמְנָא וּמִשְׁמַאלָא, וְאֵלִין
 אֶתְבְּרַכֵּן בְּקַדְמִיתָא מֵהֵנָּהוּ בְּרַכָּאן דְּנַגְדָן מֵעִילָא,
 וּמֵהֵכָא נַגְדִי בְּרַכָּאן לְתַתָּא.

וְעַל דָּא כְּתִיב, הַמְּלֶאךָ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע.
 אוֹתִי, דְּנִטִּיל בְּרַכָּאן מִגּוֹזְנִין דְּלַעִילָא, וְכִיּוֹן
 דְּאִיהוּ נְטִיל, יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים, דָּא רָזָא
 דְּכְרוּבִים, דְּמַנְיָהוּ נַגְדִי (דף רכז ע"א) **בְּרַכָּאן מֵעִילָאִי**
לְתַתָּאִי (נ"א וְתַתָּאִי):

לשון הקודש

לְמַטָּה בְּמִוּוֹ שְׁלַמְעֵלָה. כְּרוּבִים דְּמוֹתֵם
 כְּמַרְאָה תִּינוּקוֹת, וְעוֹמְדִים תַּחַת מְקוֹם
 זֶה מִיִּמִּין וּמִשְׁמַאל, וְאֵלָּה מִתְּבַרְכִּים
 בְּתַחֲלָה מֵאוֹתָן בְּרָכוֹת שְׁשׁוּפְעוֹת
 מִלְּמַעְלָה, וּמִכָּאן שׁוּפְעוֹת הַבְּרָכוֹת
 לְמַטָּה.

וְלִכְּן כְּתוּב הַמְּלֶאךָ הַגּוֹאֵל אֹתִי מִכָּל רָע.
 אֹתִי – שְׁנַטֵּל בְּרָכוֹת מִגּוֹזְנִים שְׁלַמְעֵלָה.

פְּתַח וְאָמַר, (מלכים א' ח) **בְּיַד הַכְּרוּבִים**
פּוֹרְשִׁים כְּנָפִים אֶל מְקוֹם הָאָרוֹן וְגו'. בֵּא
 רָאָה, הַכְּרוּבִים בְּאוֹת וּבִנְסֵם הָיוּ עוֹמְדִים,
 שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם הָיוּ פּוֹרְשִׁים כְּנַפְיָהֶם
 וְסוֹכְכִים עַל הָאָרוֹן לְמַטָּה, שְׂכַתוֹב (שְׁמוֹת
 כ"ה ט) פְּרִשִׁי כְּנָפִים. פְּרוּשִׁי כְּנָפִים לָא
 כְּתוּב, אֶלָּא פְּרִשִׁי.

וּבֵא וְרָאָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה

הַמִּלְאָךְ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים וְגו'. רַבִּי חֲזִיא פָּתַח וְאָמַר, (משלי יט) בֵּית וְהוֹן נִחְלַת אָבוֹת, וְכִי נִחְלַת אָבוֹת אֵינְהוּ, וְהָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב כְּלָא לְבַר נָשׁ. אֵלָּא, דְּכִיּוֹן דְּאֲחִסִּין בִּיתָא לְבַר נָשׁ וּמְמוֹנָא, לְזַמְנִין דִּי־חִסִּין כְּלָא לְבַרִּיה, וִיחָא אֲחִסְנָא דְּאָבוֹת. אֲבָל וּמִי אִשָּׁה מִשְׁכַּלְתָּ, בְּנִין דְּאֲתָתָא, כִּד אֲחִסִּין לָהּ בַּר נָשׁ, מִעַם קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲחִסִּין לָהּ, דְּהָא לָּא יִחִסִּין לָהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבַר נָשׁ, אֵלָּא כִּד מְכַרְיִזִין עֲלֶיהָ בְּרַקִּיעָא.

דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְזוּוג זְווגִין, עַד לָא יִיתוּן לְעֵלְמָא. וְכִד זְכוּ בְּנֵי נָשָׁא לְפּוּם עוֹבְדֵי־הוֹן, הָכִי יַהֲבֵי לֹן אֲתָתָא, וְכְלָא אֲתַנְלִיין קַמִּיה דְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּלְפּוּם עוֹבְדֵין דְּזַפְאִין, הָכִי מְזוּוג זְווגִין.

לשון הקודש

לְבָנוּ, וְיִהְיֶה יִרְשַׁת הָאָבוֹת, אֲבָל וּמָה אִשָּׁה מִשְׁכַּלְתָּ, מִשּׁוּם שְׁהָאִשָּׁה, בְּשִׁירֵשׁ אוֹתָהּ הֵבֵן אָדָם, הוּא יוֹרֵשׁ אוֹתָהּ מִעַם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁתַּרְי לֹא יוֹרֵשׁ אוֹתָהּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבֵן הָאָדָם אֵלָּא בְּשִׁמְכַרְיִזִים עֲלִיו בְּרַקִּיעָא.

שְׁתַּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזוּוג זְווגִים עַד שְׁלָא בָּאוּ לְעוֹלָם. וְכִשְׁזָכוּ בְּנֵי אָדָם לְפִי מַעֲשֵׂיהֶם, כִּף נִתְנִים לָהֶם אִשָּׁה, וְהַכֵּל

וְכִיּוֹן שֶׁהוּא נָטַל, יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים, וְהוּ סוּד הַבְּרוּכִים, שְׁמַהֲם שׁוֹפְעוֹת בְּרֻכּוֹת מִהַעֲלִיּוֹנִים לְתַתְּהוֹנִים וְתַתְּהוֹנִים.

הַמִּלְאָךְ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים וְגו'. רַבִּי חֲזִיא פָּתַח וְאָמַר, (משלי יט) בֵּית וְהוֹן נִחְלַת אָבוֹת, וְכִי נִחְלַת אָבוֹת הֵם, וְתַרִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתְּנִין הַכֵּל לְבָנֵי אָדָם? אֵלָּא, כִּיּוֹן שְׁמוֹרִישׁ בֵּית וּמְמוֹן לְבֵן הָאָדָם, לְפַעְמִים יוֹרֵשׁ הַכֵּל

וְלִזְמַנֵּי דְקָא סְלִיקוּ בְקְלִיטִין, וְאַסְטֵי הֵהוּא בַר נָשׁ
 אֲרַחֲיָה, סְלִיק זְוונֵיָה לְאַחְרָא, עַד דְּיִכְשַׁר
 עוֹבְדוֹ, וְכַד יִכְשַׁר עוֹבְדוֹ, אוּ דְמִטֵּי זְמַנֵּיָה, אֲתַדְחִי
 גְּבַר מִקַּמֵּי גְבַר, וְאַתִּי הֵא וְנָטִיל דִּילֵיהּ. וְדָא קָשִׁי
 קַמֵּי קֳדָשָׁא בְרִידָא הוּא מִכְּלָא לְדַחֲיָא בַר נָשׁ מִקַּמֵּי
 גְּבַרָא אַחְרָא, וּבְגִין כְּדִ קֳדָשָׁא בְרִידָא הוּא אִיתוּ יְהִיב
 אֲתַתָּא לְבַר נָשׁ, וּמַנֵּיָה אֲתִיָּין זְוונֵיָין. וְעַל דָּא וּמִיָּי
 אֲשָׁה מִשְׁכַּלְתָּ.

בְּגִין כְּדִ, קֳדָשָׁא בְרִידָא הוּא יְהִיב כְּלָא לְבַר נָשׁ. וְאִי
 תִּימָא אֲשָׁה מִשְׁכַּלְתָּ וְלֹא אַחְרָא. תָּא חַזֵּי, אִפֵּי
 עַל גַּב דְּקֳדָשָׁא בְרִידָא הוּא אֲזַמִּין טְבָאן לְבַר נָשׁ
 לְמִיְהִיב לֵיהּ, וְהוּא אֲסְטֵי אֲרַחֲוֵי מַעַם קֳדָשָׁא בְרִידָא
 הוּא לְגַבֵּי סְטָרָא אַחְרָא, מִהֵהוּא סְטָרָא אַחְרָא
 דְּאֲתַדְבַּק בֵּיתָהּ, יִיתֵי לֵיהּ מָאן דִּיִּיתֵי, כְּכַל (נ"א כָּל)

לשון הקודש

הוא נותן אשה לבן האדם, וממנו באים
 הזוונים. ולכן ומה אשה משכלת.
 לבן הקדוש ברוך הוא נותן הכל לבן
 האדם. ואם תאמר, אשה משכלת ולא
 אחרת - בא ראה, אף על גב שהקדוש
 ברוך הוא מזמין טוב לאדם לתת לו,
 והוא מסטה דרבו מעם הקדוש ברוך
 הוא לצד אחר - מאותו צד אחר
 שנדבק בו יבא לו מה שיבא, ככל וכל

גלוי לפני הקדוש ברוך הוא, ולפי
 מעשים של צדיקים כך מונג זוונים.
 ולפעמים שעולים במאזנים, ומסטה
 אותו האיש דרבו, עולה וזונג לאחר עד
 שיכשיר מעשיו, וכשיכשיר מעשיו או
 שמגיע זמנו, נדחה איש מפני איש, וכא
 זה ולקח את שלו. וזה קשה לפני
 הקדוש ברוך הוא מהכל, לדחות איש
 מפני איש אחר, ולכן הקדוש ברוך הוא

קַטְרוּגִין, וְכָל בִּישׁוּן, וְלֹא אֶתְיִין לִיהּ מֵעַם קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, אֶלְא מִתְהוּא סְטָרָא בִישָׁא דְאֶתְדַבֵּק בֵּיהּ,
בְּאִינוּן עוֹבְדֵין דְעֵבֵד.

וְעַל דָּא, אֶתְתָּא דְלֹא אִיהִי מְשַׁבְּלַת, קָרָא עַל דָּא
שְׁלֵמָה, (קהלת ז) וּמוֹצֵא אֲנִי מֵר מִמּוֹת אֶת
הָאִשָּׁה. בְּגִין דְּחֻבּוֹי דְּכַר נָשׁ, הוּא מְשִׁיךְ עָלֵיהּ,
בְּאִינוּן עוֹבְדֵין דְעֵבֵד. וְעַל דָּא כִּד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אֶתְרַעֵי בֵיהּ בְּכַר נָשׁ, בְּגִין עוֹבְדוֹי דְכַשְׁרוֹן, אִיהוּ אֲזִמִּין
לִיהּ אֲנִתּוּ דְאִיהִי מְשַׁבְּלַת, וּפְרִיק לִיהּ בְּפוֹרְקוֹן, מִגּוֹ
סְטָרָא אַחְרָא.

וְעַל דָּא אָמַר יַעֲקֹב, הַמְּלֶאךָ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע.
מַאי מִכָּל רָע, דְלֹא אֲזַדְמִנַת לִי אֶתְתָּא, דְאִיהִי
מִגּוֹ סְטָרָא אַחְרָא, וְלֹא אֶעְרַע פְּסוּל בְּזַרְעֵי (ס"א בְּעַרְסִי),
דְּכִלְהוּ צְדִיקֵי וּשְׁלִימֵי בְשְׁלִימוֹ, בְּגִין דְּאֶתְפָּרַק מִכָּל

לשון הקודש

בְּאָדָם מְשׁוּם מַעֲשָׂיו הַכַּשְׂרִים, הוּא
מִזְמִין לוֹ אִשָּׁה שֶׁהִיא מְשַׁבְּלַת, וּפּוֹדְהוּ
בְּפִדּוֹת מִתּוֹךְ הַצַּד הָאֲחֵר.

וְעַל זֶה אָמַר יַעֲקֹב הַמְּלֶאךָ הַגּוֹאֵל אֹתִי
מִכָּל רָע. מַה זֶה מִכָּל רָע? שְׁלֵא הֲזַדְמִנָּה
לִי אִשָּׁה שֶׁהִיא מִתּוֹךְ הַצַּד הָאֲחֵר, וְלֹא
קָרָה פְּסוּל בְּזַרְעֵי וּבְמִסְתִּינֵי, שֶׁכָּלֵם
צְדִיקִים וּשְׁלֵמִים בְּשְׁלֵמוֹת, מְשׁוּם

הַקְּטְרוּגִים וְכָל הַרְעוֹת, וְלֹא בְּאִים אֱלֹוֹ
מִן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶלְא מֵאוֹתוֹ צַד
רָע שֶׁנִּדְבַּק בּוֹ בְּאוֹתָם מַעֲשִׂים שֶׁעָשָׂה.

וְעַל זֶה, אִשָּׁה שֶׁאִינָהּ מְשַׁבְּלַת, קָרָא עַל
זֶה שְׁלֵמָה, (קהלת ז) וּמוֹצֵא אֲנִי מֵר מִמּוֹת
אֶת הָאִשָּׁה, מְשׁוּם שֶׁתְּמַאי הָאָדָם הוּא
מוֹשֵׁךְ עָלָיו בְּאוֹתָם מַעֲשִׂים שֶׁעָשָׂה.
וְלָכֵן, בְּשֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְרַצֵּה

רַע, וַיַּעֲקֹב לֹא אֶתְדַבֵּק בְּהָהוּא סִטְרָא אַחְרָא כְּלָל.
 וְעַל דָּא, הַמְּלֵאךְ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רַע יִבְרַךְ אֶת
 הַנְּעָרִים. מָאי טַעְמָא אֶתְחִזּוּ לְאַתְּבָרְכָא, בְּגִין
 דְּנָטִיר יוֹסֵף אֶת קַיְימָא קַדִּישָׁא, וְעַל דָּא אָמַר יוֹסֵף
 בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר נָתַן לִי אֱלֹהִים בְּזֶה, אַחֲמִי לִיה רְזָא
 דְּבְרִית דְּנָטִיר לִיה. וּבְגִין דְּנָטִיר לִיה, אֶתְחִזּוּ
 לְאַתְּבָרְכָא וְאַתְחִזּוּ אִיהוּ לְבָרְכָאן סְגִיאִין. בְּגִין דָּא
 לְכַלְהוּ יְהֵב בְּרָכָא חַד, וְלִיוֹסֵף בְּרָכָאן סְגִיאִין, מִשְׁמַע
 דְּכַתִּיב בְּרֻכּוֹת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל בְּרֻכּוֹת הוֹרֵי וְגו',
 בְּרֻכּוֹת שְׂדִים וְרַחֵם תַּהֲיִין לְרֵאשׁ יוֹסֵף.

רַבִּי יְהוּדָה פִּתַּח וְאָמַר, (תהלים קכ"ג) אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת
 עֵינַי הַיּוֹשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם, הַאי קָרָא אוֹקְמוּתָא, אַבְל
 תָּא חֲזִי, צְלוֹתָא דְּבַר נֶשׁ דְּאַתְּכּוּוֹן בָּהּ, אִיהוּ לְעִילָא
 לְעוֹמְקָא עֲלָתָא, דְּמִתְמָן נְגִדֵי כָּל בְּרָכָאן וְכָל חִירוֹ,

לשון הקודש

הוא לברכות רבות. משום כך לכלם
 נתן ברכה אחת, וליוסף ברכות רבות,
 משמע שפתיב ברכת אביך גברו על
 ברכת הורי וגו', ברכת שדים ורחם,
 תהיין לראש יוסף.

רַבִּי יְהוּדָה פִּתַּח וְאָמַר, (תהלים קכג) אֵלֶיךָ
 נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינַי הַיּוֹשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם. פְּסוּק
 זֶה בְּאֵרוּהוּ, אַבְל בַּא רְאָה, תְּפִלָּה שֶׁל
 בֶּן אָדָם שֶׁמִּתְכּוּוֹן בָּהּ, הוּא לְמַעַלָּה לְעַמּוֹק

שנפדה מכל רע, ויעקב לא נדבק
 באותו צד האחר כלל.

וְעַל זֶה הַמְּלֵאךְ הַגּוֹאֵל אֶתִּי מִכָּל רַע
 יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים. מַה הַטַּעַם נִרְאוּ
 לְבָרְכָהּ? מִשּׁוּם שֶׁשָּׁמַר יוֹסֵף אֶת אוֹת
 הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה, וְעַל זֶה אָמַר יוֹסֵף,
 בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר נָתַן לִי אֱלֹהִים בְּזֶה. הֲרָאָה
 לוֹ סוּד הַבְּרִית שֶׁשָּׁמַר אוֹתוֹ, וּמִשּׁוּם
 שֶׁשָּׁמַר אוֹתוֹ, רְאוּיִים לְהִתְבָּרֵךְ וְרְאוּיִ